

Bibliothèque numérique

medic @

**Bonjour, Jean - candidat / Auvity,
Jean-Abraham - président. - De
bubone venereo**

1785.

Paris :

Cote : ms 2345, n°32

DE BUBONE VENEREO.

T H E S E S

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

I.

SYPHILIS sæpiùs ex actu Venereo contrahitur, cum voluptate recipitur, at non sine dolore curatur. Pudendas partes ut plurimùm adoritur & vitiat, etiãsi alio in loco in quem primùm irrepserit, appareat. Pars tacta contaminatur, dein virus ulteriùs pergens, per totum corpus spargitur, atque ita crescit, augeturque ut non humores tantùm, sed carnes etiam partesque solidas penetret, quarum nimirùm substantiam vorat.

A

I I.

BUBONES qui post concubitum cum impuriore lueque Venerea laboranti femina celebratum exoriuntur, hujusce morbi rudimenta sunt & nota. Hi tumores eas invadunt glandulas in quas desinunt vasa lymphatica quibus immediate haustum est virus; scilicet inguinales, jugulares, axillares, prout pene, vulva, ore, mammis susceptum est. De his tantum tumoribus qui inguina inficiunt, utpotè frequentioribus, paucis de Anatomia præmissis, differere animus est.

I I I.

IN utroque inguine occurrunt massulae quaedam molles, laxae, spongiosae, subrotundae, ad vasa cruralia, fasciam latam inter & cutim collocatae, ex congerie vasorum omnis generis constantes, propria membranula, in capsula formam inclusa, copiosissima tela cellulari circumcinctae, quarum aliae sunt superiores & numero majores, aliae inferiores & pauciores. Ab usu lymphaticae, à situ inguinales dicuntur. Variis in morbis formam mutant, non raro intumescunt, inflammantur, & in abscessus, vel quandoque scirrhus perfimos tendunt.

Vasa rubra, nervea & lymphatica glandularum inguinalium substantiam permeant. Arteriae à femorali ortae, sanguinem advehunt; venae ad saphenam internam adeunt, nervuli cruralis foboles, sensum conciliant, tandemque vasa lymphatica è tota extremitate inferiori prodeuntia, eas trajiciunt, cumque similibus genitalium junguntur.

I V.

TUMORES duri, tenitentes, plus minusve dolentes, post

3

congressum cum impuriore fœminâ, vel in uno tantum, vel in utroque simul inguine orti, Bubones Venerei dicuntur.

V.

INTER se differunt Bubones, 1°. ratione habitâ circumstantiarum; vel enim soli, sine aliis huius Venereæ symptomatibus apparent, vel aliis quibusdam accidentibus, Gonorrhœa, ulceribus cancriformis, stipantur, &c. 2°. ratione habitâ speciei, modò phlegmones, modò œdematis, modò tandem scirrhi indolem æmulantur.

V I.

NUNC citius, nunc tardius suboriuntur, undè in essentielles & consequentes dividuntur; essentielles paucis à contagio diebus prodeunt; consequentes contrâ ab inveteratâ lue, absque recentî causâ, turgescunt; sunt etiam qui Gonorrhœam intempestivè cohibitâ, virulento humore suppresso, nascuntur symptomaticique dicuntur.

V I I.

AD perfectam Bubonum Venereorum diagnosim, non omitenda signa commemorativa, si quidem morbi naturam plurimum elucidare valent, sicque certius discernitur tumor ab alio qui Bubonem quandoque primâ facie mentitur. His consideratis, visu necnon tactu tutior postea statuitur Bubonum diagnosis.

V I I I.

JAM verò dum locus magis quàm naturaliter decet, in inguine prominet, oculis dignoscitur tumoris moles, situs, figura, &c. Si insuper tumor digitis pressus, renitatur, doleat & inflammetur, tunc ipsum à lymphâ in glandulis convectâ, provenisse judicatur.

▲ ij

X.

PRÆTEREA tutissima erunt Bubonis Venerei indicia, si is qui eo laborat, cum scorto rem habuerit ; si Gonorrhœa intempestivè cohibitâ, vel ulceribus syphiliticis, aut aliis ejusdem luis accidentibus inveteratis laboraverit vel adhuc laboret ; tunc certissimum hujusce fœdissimi morbi signum habebitur.

X.

ALIA etiam accedunt signa propria, pro quâcumque Bubonis Venerei specie : rubor, calor atque dolor, imò etiam pulsatio, in tumore phlegmonodem indicant Bubonem. Tumor contra frigidus & mollis, digitoque pressus, foveam retinens, ut nec pulsus nec dolores, aut exiguos saltem sibi adjunctos habeat, œdematodes dicitur. Demùm scirrhus vocatur Bubo, si nimirum tactui durus respondat, absque rubore & caloris & doloris sensu apparet.

X I.

BUBONUM prognosis ab eorum naturâ, & ab eorum specie desumitur. Bubo essentialis recentem tantùm luem portendit, symptomatico mitior, qui inveteratum virus prænuntiat. Consequens demùm omnium vehementissimus, asperrimus, & acerrimus, universalem huc & illuc serpentem luem, testatur.

X I I.

BUBO calidus & phlegmonodes tractabilior est, meliorisque eventus, ad suppurationem vergit : pituitosus & frigidus è contra tardior ac difficilior, partim resolutione aut suppuratione, partim induratione terminatur. Scirrhus demùm

molestior & contumacior, curatuque difficilior, si exulceratur, tunc rupto tumore, ulcus continuatur cacoerthes, humorque exit fœtidus, qui esse inter saniam & pus videri potest.

XIII.

SÆPE suppuratione, sæpè etiam resolutione, solvitur Bubo, nonnunquam tandem induratione detinetur.

XIV.

VARIIS ab auctoribus varia proponitur hujusce morbi curatio. Nonnulli statuunt alienam hîc esse resolutionem: copiosam contra studiosè promovendam esse, ac diligentissimè accelerandam suppurationem, existimant: si quidem, istâ ratione, venereum virus impeditur quin intùs remeet, infectoque sanguine luem universalem moveat: igitur & à medicamentis purgantibus, sanguinisque missionibus frequentioribus studiosè abstinendum esse, opinantur.

XV.

Suppurationis via licet tutior, cùm sæpè sæpiùs tarda ac diuturna sit, maximaque afferat agrotanti tædia, hinc recentiorum plurimi huic intendere dedignantur, sed ad devitandam eam omni opere enituntur; idcirco, ea quæ vehementiorem concitant inflammationem sedulò removere, victum tenuem, sanguinisque per venas detractiones, extrinsecùs super tumorem emplastra digerentia, adhibitis deinceps medicamentis mercurialibus, suadent: sicque Bubones Venereos, quam commo-
dissimè & sine periculo curari posse affirmant.

XVI.

QUANAM tutior via sit ineunda, difficiliter judicatur: observare tantum nobis liceat, Bubones inter tumores criticos annumerari debere; quibus suppuratis, virus susceptum eò magis eliminatur, quò pus copiosius ac diutius effluerit.

XVII.

VALENTISSIMA ergò, cum jam adoleverint isti Bubones, ad concitandam suppurationem, ea adhibeantur medicamenta quæ sunt ex emollientibus, pinguibus, oleosis, glutinosis atque lubricis, tum etiam ex subacribus aut stimulantibus, ad instar cataplasmatum, aut emplastri.

XVIII.

INGRAVESCENTE autem inflammatione, cuteque cum dolore rubente, emplastra supra dentur maturantia, diachylum scilicet cum gummis aut illud Vigonis cum mercurio.

XIX.

AD ultimum tandem finem cum pervenerit inflammatio, & jam æger, absque magno incommodo, amplius incedere non potest, aptissima erunt ea cataplasmata, quæ ex cepis sub cinere calido tostis, vel ex farina & melle, vel ex fermento, calida superinjiciuntur.

XX.

PUS ad maturitatem perductum, parvâ incisione, cautè factâ educendum est.

XXI.

QUONAM tempore, quonam modo, tumor sit aperiendus inter auctores ambigitur. Plerique tumoris maturitatem expectant : & hi quidem rationabiliter agunt. Si enim ocius inciditur Bubo, pus fere nullum educitur, pars tenuior exspirat, crassior intus remanet; undè duriores, ut plurimum circumjecti tumores subnascuntur; imò oræ incisi tumoris intumescunt & inflammantur, ulcus continuatur, quod ægrius & nonnihi concoquentibus medicamentis & pus moventibus sanescit. Non minus est periculi à nimia cunctatione : nam pus quod maturum est, si non evocetur, diutiùs sublidens, non tantùm in faniem vertitur tenuem, & acrem, quæ proxima, atque sana rodit, undè fiunt fistulæ, sed etiam sanguini mixta, totum corpus inficit, luenque universalem esse testatur.

XXII.

PURE, ut suprâ dictum est, educto, ulcus unguento digestivo diligenter expurgetur quantum satis est, usque ad perfectam cicatricem.

XXIII.

ALTER Bubonem aperiendi modus ponitur in causticis, qui optimus est, si tumor sit frigidus & indolens, aut ægotans timidior scalpello nimis abhorrescat.

XXIV.

SUPPURATIO vix veneno planè exhauriendo sufficit, nisi suppetias ars ferat. Vix enim fieri potest quin virus suscepti reliquæ supersint, quæ medicaminum antivenereorum usu deleri

debent, eâ lege ut horum tantò major copia exhibeatur ;
quantò brevior ac parcior fuerit Bubonis suppuratione.

X X V.

OBSERVANDUM porro superest 1°. delitescente tumore, aut
imminutâ suppuratione, retenta morbi semina, certo certius in
luem universalem iri, igitur debitis antiveneris ægrum esse com-
mittendum ; 2°. Bubonem contumacem, virûs superstitis,
luisque confirmatâ indicem, ulteriori antivenerorum usu esse
oppugnandum ; 3°. idem agendum, Bubone nimis indurato,
resolutionem necnon suppurationem æqualiter respuente.

*HAS THESES, Deo juvante & Præside M. JOANNE
ABRAHAM AUVITY, Artium & Chirurgia Magistro, nec-
non Nosocomii vulgò dicti des Enfants-trouvés, Chirurgo præci-
puo, tueri conabitur JOANNES BONJOUR, Claromontanus,
in alma Universitate parisiensi liberalium Artium Magister, the-
seos auctor.*

*Die Sabbati 24ª mensis Decembris, anno R. S. H. 1785,
à sesqui-secunda post meridiem ad septimam.*

X X X

V I X X